A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. október 13.*

A C-139/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2010. március 17-én érkezett, 2010. március 12-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Prism Investments BV**

és

Jaap Anne van der Meer, mint az Arilco Holland B.V. felszámolója,

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, K. Schiemann, L. Bay Larsen, C. Toader (előadó) és E. Jarašiūnas bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: J. Kokott,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. február 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Arilco Holland B.V. felszámolójaként eljáró J. A. van der Meer képviseletében J.A.M.A. Sluysmans advocaat,

– a holland kormány képviseletében C.M. Wissels, B. Koopman és M. Noort, meghatalmazotti minőségben,

– a belga kormány képviseletében J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben,

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– a német kormány képviseletében T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,

– a svéd kormány képviseletében A. Falk és K. Petkovska, meghatalmazotti minőségben,

– az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében L. Seeboruth, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Wilderspin és R. Troosters, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2011. június 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.) 45. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a Prism Investments BV (a továbbiakban: Prism Investments) holland jog szerint alapított társaság és az Arilco Opportune NV (a továbbiakban: Arilco Opportune) belga jog szerint alapított társaság holland leányvállalatának, az Arilco Holland B.V.-nek (a továbbiakban: Arilco Holland) a felszámolójaként eljáró J. A. van der Meer között, egy belga bíróság által hozott, fizetésre kötelező ítélet hollandiai végrehajtása tárgyában indult jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

3 A 44/2001 rendelet (16) és (17) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„(16) Az igazságszolgáltatás iránt a Közösségben táplált kölcsönös bizalom azt indokolja, hogy a tagállamokban hozott határozatokat – a vitás eseteket kivéve – automatikusan, bármilyen külön eljárás nélkül elismerjék.

(17) Ugyancsak a kölcsönös bizalom elve alapján az egyik tagállamban hozott határozat más tagállamban történő végrehajtására szolgáló eljárásnak hatékonynak és gyorsnak kell lennie. E célból a határozat végrehajthatóságát megállapító nyilatkozatot a rendelkezésre bocsátott iratok tisztán formai ellenőrzését követően gyakorlatilag automatikusan ki kell bocsátani, anélkül hogy a bíróság lehetőséget kapna arra, hogy hivatalból a végrehajtást e rendelet alapján kizáró okra hivatkozzon."

4 A 44/2001 rendeletnek a 32–56. cikket tartalmazó III. fejezete az egyik tagállamban hozott határozatok más tagállamban való elismerésére és végrehajtására vonatkozó szabályokat állapítja meg.

5 A rendelet 34. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A határozat nem ismerhető el, amennyiben:

1. az ilyen elismerés nyilvánvalóan ellentétes annak a tagállamnak a közrendjével, ahol az elismerést kérik;

2. a határozatot az alperes távollétében hozták, amennyiben az eljárást megindító iratot vagy azzal egyenértékű iratot nem kézbesítették az alperes részére megfelelő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson, kivéve ha az alperes elmulasztotta a határozatot megtámadó eljárás kezdeményezését, annak ellenére, hogy lehetősége lett volna rá;

3. összeegyeztethetetlen az azonos felek közötti jogvitában abban a tagállamban hozott határozattal, amelyben az elismerést kérik;

4. összeegyeztethetetlen más tagállamban vagy harmadik államban, azonos jogalapból származó, azonos felek közötti eljárásban hozott korábbi határozattal, feltéve hogy a korábbi határozat a címzett tagállamban az elismerés feltételeinek megfelel."

6 A rendelet 35. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A határozat nem ismerhető el továbbá, amennyiben a II. fejezet 3., 4. és 6. szakaszának rendelkezéseivel ellentétes, illetve a 72. cikkben meghatározott esetben.

(2) Az előző bekezdésben említett joghatósági okok vizsgálata során a megkeresett bíróság vagy hatóság kötve van ahhoz a tényálláshoz, amelyre a származási tagállam bíróságának joghatóságát alapította.

Az (1) bekezdésre is figyelemmel a származási tagállam bíróságának joghatósága nem vizsgálható felül. A közrendnek a 34. cikk 1. pontjában említett vizsgálata a joghatósággal kapcsolatos szabályokra nem alkalmazható."

7 A végrehajthatóvá nyilvánítási eljárást a 44/2001 rendelet III. fejezetének 2. szakasza szabályozza, amely a 38–52. cikket foglalja magában.

8 A rendelet 38. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Valamely tagállamban hozott és ebben az államban végrehajtható határozatot más tagállamban akkor hajtanak végre, ha azt bármely érdekelt fél kérelmére ott végrehajthatónak nyilvánították."

9 Az említett rendelet 40. cikkének (3) bekezdése a következőképpen szól:

„A 53. cikkben említett okiratokat a kérelemhez csatolják."

10 Ugyanezen rendelet 41. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A határozatot az 53. cikkben említett alaki követelmények teljesítését követően, a 34. és 35. cikk szerinti felülvizsgálat nélkül nyomban végrehajthatónak kell nyilvánítani. Az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, az eljárásnak ebben a szakaszában a kérelemre észrevételt nem tehet."

11 A 44/2001 rendelet 43. cikke a következőket írja elő:

„(1) A végrehajthatóság megállapítására irányuló kérelem tárgyában hozott határozat ellen bármely fél jogorvoslatot nyújthat be.

(2) A jogorvoslatot a III. mellékletben szereplő listán megjelölt bírósághoz kell benyújtani.

(3) A jogorvoslatot a peres eljárási szabályoknak megfelelően kell kezelni.

(4) Amennyiben az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, a kérelmező által benyújtott jogorvoslatot érintő eljárásban nem jelenik meg a jogorvoslat tárgyában eljáró bíróság előtt, a 26. cikk (2)–(4) bekezdését kell alkalmazni még abban az esetben is, ha az a fél, aki ellen a végrehajtást kérték, egyik tagállamban sem rendelkezik lakóhellyel.

(5) A végrehajthatóság megállapítása elleni jogorvoslatot a végrehajthatóságot megállapító határozat kézbesítésétől számított egy hónapon belül kell benyújtani. Ha az a fél, akivel szemben a végrehajtást kérik, más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, mint ahol a végrehajthatóságot megállapították, a jogorvoslatra nyitva álló időtartam akár a személyes, akár a lakóhelyen történő kézbesítés időpontjától számított két hónap. Ez az időtartam a távolságra tekintettel nem hosszabbítható meg."

12 Az említett rendelet 44. cikke a következőket állapítja meg:

„A jogorvoslat tárgyában hozott határozat kizárólag a IV. mellékletben említett jogorvoslattal támadható meg."

13 A rendelet 45. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az a bíróság, amelynél a 43. vagy 44. cikk alapján jogorvoslatot nyújtottak be, kizárólag a 34. és 35. cikkben meghatározott okok egyike alapján utasíthatja el vagy vonhatja vissza a végrehajthatóságot megállapító határozatot. A bíróság késedelem nélkül határozatot hoz.

(2) A külföldi határozat érdemben semmilyen körülmények között sem vizsgálható felül."

14 A 44/2001 rendelet III. fejezetének 2. szakasza, amely az 53–56. cikket foglalja magában, az elismerésre és a végrehajthatóvá nyilvánításra vonatkozó közös rendelkezéseket tartalmazza.

15 A rendelet 53. cikke a következőket mondja ki:

„(1) Az elismerést vagy a végrehajthatóság megállapítását kérelmező félnek be kell mutatnia a határozatnak a hitelessége megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát.

(2) A végrehajthatóság megállapítását kérelmező félnek az 55. cikk sérelme nélkül az 54. cikkben említett tanúsítványt is be kell mutatnia."

16 Az említett rendelet 54. cikke a következőket írja elő:

„A határozathozatal helye szerinti tagállam bírósága vagy hatáskörrel rendelkező hatósága bármely érdekelt fél kérelmére az e rendelet V. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelő tanúsítványt bocsát ki."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

17 1990-ben a finn LSP bank 11 500 000 eurót adott kölcsön az Arilco Opportune részére. Az Arilco Opportune ezt az összeget holland leányvállalatának, az Arilco Hollandnak adta kölcsön. Ez utóbbi aztán továbbutalta ezeket a pénzeszközöket több holland jog szerint alapított társaságnak, köztük a Prism Investmentsnek. Ez a társaság 1 048 232,30 eurót kapott.

18 A tribunal de commerce de Bruxelles (brüsszeli kereskedelmi bíróság, Belgium) 2002. január 14-i ítéletével arra kötelezte az Arilco Opportune-t, hogy az 1990-ben kölcsönadott összeget fizesse vissza az LSP részére. Az Arilco Opportune megtámadta ezt az ítéletet a cour d'appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság) előtt. Ebben a fellebbezési eljárásban az Arilco Holland csatlakozó fellebbezést nyújtott be, amely többek között arra irányult, hogy a bíróság kötelezze a Prism Investmentset 1 048 232,30 euró részére történő visszatérítésére. A brüsszeli fellebbviteli bíróság 2006. december 6-i ítéletével többek között helyt adott ennek a kérelemnek.

19 A Rechtbank's-Hertogenbosch (Hollandia) 2007 augusztus 1-jei ítéletével felszámolási eljárás indult az Arilco Hollanddal szemben, és felszámolóként J. A. van der Meer lett kijelölve.

20 J. A. van der Meer 2007. szeptember 3-án a Rechtbank 's Hertogenbosch ideiglenes intézkedésről határozó bírájától a 44/2001 rendelet 38. cikke alapján végrehajtási záradék kiállítását kérte a brüsszeli fellebbviteli bíróság ítéletének azon részére vonatkozóan, amelyben a bíróság a Prism Investmentset 1 048 232,30 euró fizetésére kötelezte. E kérelemnek a 2007. szeptember 20-i végzésben helyt adtak.

21 A Prism Investments a végrehajthatóságot megállapító végzés hatályon kívül helyezése iránt a 44/2001 rendelet 43. cikke értelmében jogorvoslatot kezdeményezett a Rechtbank's-Hertogenbosch előtt. Többek között előadta, hogy a belga bíróság határozatának Belgiumban beszámítás útján már eleget tett.

22 2008. július 22-i határozatával a Rechtbank's Hertogenbosch elutasította a Prism Investments jogorvoslatát, többek között azt állapítva meg, hogy a 44/2001 rendelet 45. cikkében foglalt rendelkezések értelmében a végrehajthatóságot megállapító határozat kizárólag az e rendelet 34. és 35. cikkében meghatározott okok egyike alapján vonható vissza. Rámutatott arra, hogy a szóban forgó kötelezettségteljesítés nem szerepel ezen okok között, és ezért nem a végrehajthatóságot megállapító határozattal szemben indított jogorvoslati eljárásban, hanem kizárólag a tényleges végrehajtás későbbi szakaszában lehet figyelembe venni.

23 A Prism Investments felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő ezzel a végzéssel szemben a Hoge Raad der Nederlanden előtt. Kérelme alátámasztásául előadta, hogy a végrehajthatóságot megállapító határozat kibocsátása a 44/2001 rendelet 34. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 45. cikke értelmében nyilvánvalóan ellentétes a közrenddel, mivel a szóban forgó kötelezettségnek a Belgiumban történt teljesítéssel eleget tettek, és a hollandiai végrehajtás jogilag nem lehet megalapozott.

24 A Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatalra utaló határozatában ezeket az érveket megalapozatlannak ítélte meg. Azt állapította meg, hogy az a védekezési jogalap, miszerint az egyik tagállamban hozott határozatnak már eleget tettek, nem szerepel a rendelet 34. és 35. pontjában meghatározott – különösen a közrend megsértésére vonatkozó – kizáró okok között.

25 Ez a bíróság azonban felveti azt a kérdést, hogy úgy kell-e értelmezni a 44/2001 rendelet 45. cikkét, hogy az a bíróság, amelynél e rendelet 43. vagy 44. cikke alapján jogorvoslatot nyújtottak be, olyan ok alapján is elutasíthatja vagy visszavonhatja a végrehajthatóságot megállapító határozatot, amely nem szerepel az említett 34. és 35. cikkben. Különösen azt szeretné tudni, hogy a bírósági határozat származási tagállamban történő teljesítésére alapított jogalap nemcsak a határozat végrehajtására vonatkozó jogvitában, hanem a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárásban is érvényesíthető-e.

26 E megállapításokra tekintettel a Hoge Raad der Nederlanden úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ellentétes-e a 44/2001 rendelet 45. cikkével, ha a 44/2001 rendelet 43. vagy 44. cikke alapján benyújtott jogorvoslat tárgyában dönteni hivatott bíróság a végrehajthatóságot megállapító határozatot olyan, a 44/2001 rendelet 34. és 35. cikkében említettektől eltérő ok alapján utasítja el vagy vonja vissza, amelyre a végrehajthatóvá nyilvánított határozat végrehajtásával szemben hivatkoznak, és amely e határozat meghozatalát követően merült fel, mint például az az ok, miszerint a határozatnak már eleget tettek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

27 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolásához elöljáróban meg kell jegyezni, hogy – amint a 44/2001 rendelet (16) és (17) preambulumbekezdéséből is kitűnik – a rendeletben meghatározott elismerési és végrehajtási szabályok az igazságszolgáltatás iránt a Közösségben táplált kölcsönös bizalmon alapulnak. Ez a kölcsönös bizalom nemcsak azt követeli meg, hogy az egyik tagállamban hozott bírósági határozatokat egy másik tagállamban automatikusan elismerjék, hanem azt is, hogy az e határozatok ezen másik tagállambeli végrehajthatóságát megállapító eljárás hatékony és gyors legyen.

28 Egy ilyen, az említett rendelet (17) preambulumbekezdése szerinti eljárás csupán a megkeresett tagállambeli végrehajthatóság megállapításához szükséges iratok tisztán formai ellenőrzéséből állhat.

29 A valamely határozat végrehajthatóságának megállapítását kérelmező félnek a 44/2001 rendelet 53. cikke alapján e célból be kell mutatnia a határozatnak a hitelessége megállapításához szükséges feltételeknek megfelelő másolatát, valamint a származási tagállam hatóságai által kibocsátott tanúsítványt. A rendelet 40. cikkének (3) bekezdése alapján ezeket az okiratokat csatolni kell a kérelemhez.

30 Ezenkívül – amint az említett rendelet 41. cikkéből is kitűnik – a megkeresett tagállam hatóságai az említett határozat végrehajthatóságát megállapító határozat kibocsátása céljából az eljárás első szakaszában csak ezen alaki követelmények teljesítését vizsgálhatják. Következésképpen ebben az eljárásban egyáltalán nem vizsgálhatják az azon határozattal elbírált ügy ténybeli és jogi elemeit, amelynek a végrehajtását kérték.

31 E felülvizsgálat korlátozott jellegét az említett eljárás azon célkitűzése indokolja, amely új eljárás megindítása helyett inkább arra irányul, hogy a tagállamok az egymás igazságszolgáltatása iránt táplált kölcsönös bizalom alapján járuljanak hozzá ahhoz, hogy a megkeresett tagállamon kívüli másik tagállam bírósága által kibocsátott határozatot a megkeresett tagállamban az e tagállam jogrendjébe történő beillesztés útján hajtják végre. Ez az eljárás így lehetővé teszi azt, hogy a megkeresett tagállamon kívüli másik tagállamban hozott határozatokhoz ugyanazok a hatások fűződjenek, mint a végrehajtható nemzeti okiratokhoz.

32 A 44/2001 rendelet 43. cikke alapján a megkeresett tagállamon kívüli másik tagállamban hozott határozat végrehajthatóságát megállapító határozatot meg lehet támadni. A hivatkozható megtámadási okok kifejezett felsorolását a 44/2001 rendelet 34. és 35. cikke tartalmazza, amelyekre ugyanezen rendelet 45. cikke is utal.

33 Ez a felsorolás, amelynek elemeit az állandó ítélkezési gyakorlat szerint megszorítóan kell értelmezni (lásd a C-420/07. sz. Apostolides-ügyben 2009. április 28-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-3571. o.) 55. pontját), kimerítő jellegű.

34 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy a végrehajthatóságot megállapító határozat visszavonásának az alapeljárás felperese által hivatkozott, és a származási tagállamban – azaz Belgiumban – történő teljesítésére vonatkozó indoka nem tartozik azon okok közé, amelyekre vonatkozóan a megkeresett tagállam – a jelen ügyben a Holland Királyság – bírósága felülvizsgálati jogkört gyakorolhat. E tekintetben nincsen jelentősége annak a körülménynek, hogy erre a jogalapra nem hivatkoztak a belga bíróság előtt.

35 Másfelől – amint arra a főtanácsnok indítványának 47. pontjában rámutatott – az alapeljárás felperese által a végrehajthatóságot megállapító határozattal szemben felhozott érv arra vonatkozik, hogy a vitatott követelést beszámítás útján állítólag teljesítették. Az Arilco Holland felszámolójaként eljáró J. A. van der Meer azonban írásbeli észrevételeiben ezt a beszámítást tényekkel alátámasztva vitatja. Az említett beszámítás feltételeinek fennállását következésképpen nem lehet majd egyszerűen és gyorsan megállapítani, és szükség lehet a beszámítandó követelésre vonatkozó tények átfogó vizsgálatára, ez pedig így nehezen lenne összeegyeztethető a 44/2001 rendelet által kitűzött célokkal.

36 Az Egyesült Királyság Kormánya rámutat arra, hogy a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás céljainak biztosítása érdekében a szóban forgó határozatnak nemcsak az eredeti határozat meghozatalának időpontjában kellett végrehajthatónak lennie, hanem akkor is, amikor a végrehajthatóságot megállapító határozatot a megkeresett tagállamban kihirdették. A 44/2001 rendelet céljaival és 38. cikkének szövegével ellentétes lenne, ha a megkeresett tagállam bíróságának annak ellenére kellene helyt adnia egy

végrehajtást megállapító okiratnak, hogy az érintett határozatnak a származási tagállamban már eleget tettek, és azt ott már nem lehet végrehajtani.

37 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a 44/2001 rendelet egyik rendelkezése alapján sem utasítható el vagy vonható vissza egy olyan határozat végrehajthatóságát megállapító határozat, amelynek már eleget tettek, mivel ez a körülmény nem fosztja meg a határozatot végrehajtható okirati minőségétől, amely ezen bírósági aktus sajátos jellemzője.

38 Amennyiben azonban a határozat nem hajtható végre a származási tagállamban, akkor a megkeresett tagállamban sem nyilvánítható végrehajthatónak. Amint ugyanis a Bíróság ítélkezési gyakorlatából is következik, az érintett határozat származási tagállamban való végrehajthatósága az említett határozat megkeresett tagállamban való végrehajtásának egyik feltételét képezi (lásd a C-267/97. sz. Coursier-ügyben 1999. április 29-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-2543. o.] 23. pontját). E tekintetben, noha az elismerésnek főszabály szerint az a hatása, hogy ugyanazt az önállóságot és érvényesülést biztosítsa a határozatnak, mint amellyel az abban a tagállamban rendelkezik, ahol hozták (lásd a 145/86. sz. Hoffmann-ügyben 1988. február 4-én hozott ítélet 10. és 11. pontját), nem indokolt valamely ítéletnek – annak végrehajtása során – olyan jogkövetkezményeket tulajdonítani, amelyek a származási tagállamban sem fűződnek hozzá, illetve azt olyan joghatásokkal felruházni, amelyeket még közvetlenül a megkeresett tagállamban hozott azonos típusú ítéletek sem keletkeztetnének (lásd a fent hivatkozott Apostolides-ügyben hozott ítélet 66. pontját).

39 Azonban – amint azt a főtanácsnok indítványa 18. pontjában kifejtette – a bírósági határozatban foglaltak teljesítése nem fosztja meg a határozatot végrehajthatóságától, és nem fűz hozzá egy másik tagállamban történő végrehajtása során olyan jogkövetkezményeket sem, amelyekkel a származási tagállamban nem rendelkezik. Az ilyen határozat által kiváltott hatásoknak a megkeresett államban történő elismerése – amely a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás tulajdonképpeni tárgya – az érintett határozat sajátos jellemzőire vonatkozik, elvonatkoztatva a határozatból származó kötelezettségek teljesítését érintő ténybeli és jogi elemektől.

40 Az ilyen indok azonban vizsgálat tárgyát képezheti a megkeresett tagállam végrehajtást elrendelő bírósága előtt. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis amint ez a határozat a megkeresett tagállam nemzeti jogrendjének részévé válik, ez utóbbi tagállam végrehajtásra vonatkozó nemzeti szabályait ugyanúgy kell rá alkalmazni, mint a nemzeti bíróságok által hozott határozatokra (lásd 148/84. sz. Deutsche Genossenschaftsbank ügyben 1985. július 2-án hozott ítélet [EBHT 1985., 1981. o.] 18. pontját, a 119/84. sz., Capelloni és Aquilini ügyben 1985. október 3-án hozott ítélet [EBHT 1985., 3147. o.] 16. pontját, valamint a fent hivatkozott Hoffmann-ügyben hozott ítélet 27. pontját).

41 A német kormány előadja, hogy eljárásgazdaságossági okok miatt azt kell megállapítani, hogy az érintett határozatban foglaltak teljesítésére alapított védekezési jogalapoknak a végrehajthatóvá nyilvánítással szemben indított jogorvoslati eljárásban történő felhozatala lehetővé teszi annak elkerülését, hogy a megkeresett tagállamban a végrehajtási eljárás további szakaszára kerüljön sor. Eltérő esetben ezt a határozatot ugyan alaki vizsgálatot követően bizonyosan végrehajthatóvá nyilvánítanák, de a határozat végrehajthatóságának ezután meg kellene szakadnia. A védekezési jogalapoknak kizárólag a végrehajthatóvá nyilvánítással szemben indított jogorvoslati eljárás szakaszában történő ilyen felhozatala növelné ennek az eljárásnak a hatékonyságát, és megkímélné az adóst attól, hogy olyan helyzetbe kerüljön, hogy az őt a tartozása megfizetésére kötelező határozatot annak ellenére végrehajthatóvá nyilvánítják, hogy azt nem lehet végrehajtani.

42 Mivel azonban – ahogyan a jelen ítélet 27–30. pontja is hangsúlyozza – a végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás a felperes által bemutatott dokumentumok formai ellenőrzéséből áll, a 44/2001 rendelet 43. vagy 44. pontja alapján benyújtott jogorvoslat alátámasztásául előadott jogalap – mint amilyen az érintett határozatban foglaltaknak a származási tagállamban történő teljesítésére alapított jogalap – megváltoztatná ennek az eljárásnak a jellegzetességeit és meghosszabbítaná a határidejét, ami ellentétes lenne az e rendelet (17) preambulumbekezdésében megfogalmazott,. hatékonyságra és gyorsaságra irányuló célkitűzéssel.

43 Ilyen körülmények között a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy úgy kell értelmezni a 44/2001 rendelet 45. cikkét, mint amellyel ellentétes az, hogy az a bíróság, amelyhez e rendelet 43. vagy 44. cikke alapján jogorvoslatért fordultak, olyan

ok alapján utasít el vagy von vissza egy határozat végrehajthatóságát megállapító okiratot, amely nem szerepel a rendelet 34. és 35. cikkében, így például a határozatban foglaltaknak a származási tagállamban történő teljesítésére alapított ok alapján.

A költségekről

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 45. cikkét úgy kell értelmezni, mint amellyel ellentétes az, hogy az a bíróság, amelyhez e rendelet 43. vagy 44. cikke alapján jogorvoslatért fordultak, olyan ok alapján utasít el vagy von vissza egy határozat végrehajthatóságát megállapító okiratot, amely nem szerepel a rendelet 34. és 35. cikkében, mint amilyen a határozatban foglaltaknak a származási tagállamban történő teljesítésére alapított ok is.

Aláírások